

KITARTÁS

A „KITARTÁS“ KÖLCSÖNÖSEN SEGÉLYZŐ ORSZÁGOS EGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Baross-tér 17

II. emelet 19.

Ahol előfizetések és hirdetések felvételnek.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

TURTSÁNYI VILMOS

Máv. fogalmazó.

A „KITARTÁS“ egyesület alapszabályait a nmélt. m. kir. belügy-
miniszterium 132.142/908. szám alatt hagyta jóvá.
V. a.

Előfizetési ár egy évre 6 korona. Egyes szám ára 50 fillér.

Értesítés.

Értesítjük tagjainkat, hogy az egyes csoportok után járó díjakat mindazok részére, akik 6 hónapon át a magasabb járulékokat már befizették, további értesítésig a következőkben állapítottuk meg:

az A) csoportba tartozó tagok	
havonta	5— K
a B) csoportba tartozó tagok	
havonta	3-80 K
a C) csoportba tartozó tagok	
havonta	3— K
a D) csoportba tartozó tagok	
havonta	2-40 K

Az igazgatóság.

Egyesületi ügyek.

E hó 21-én megtartott rendkívüli közgyűlésnek nem volt más tárgya, mint az alapszabályoknak módosítása.

Ez a módosítás arra terjedt ki, hogy még egy új csoportot vettünk a régiek mellé, mert egyesületünkbe belépni óhajtok nagyobb tömege a belépést ezen csoportban részletezett körülményekhez kötötte.

Miután ennek az új csoportnak a kedvezményei sok tekintetben előnyösebbnek mutatkoznak, mint a régieké, bevetjük az alapszabályokba azt is, hogy a régi tagoknak jogukban áll ezen új csoportba átlépni, ha az ott körülírt feltételeknek megfelelnek, míg ellenben a négy első csoportba új tagokat ezentul nem veszünk fel.

Ezzel most már be is fejeződött egyesületünknek teljes és végleges átalakítása anélkül, hogy a szerzett jogok bármiben érintettek volna, amint azt a módosított alapszabályoknak alább közzétett teljes szövegéből tagjaink láthatják.

Egyesületünknek a címét azért változtattuk meg, mert az élen álló reklámszerű jelszó semmikép sem fejezte ki sem hivatását, sem pedig célját egyesületünknek, de a multak tapasztalatai is közreműködtek, hogy amidőn teljesen újjaalakítottuk egyesületünket, ne vigyünk magunkkal semmit a jövőbe, egyedül tagjainkat, akik bizalommal és erős akarral küzdöttek intézetünk jövőjéért. Azt nem tagadhatjuk, hogy nagyon sok hiba történt az alapításnál, még pedig olyan hibák, amelyek majdnem lehetetlenné tet-

ték az eredményes fejlődést. Maguk a tagok is nehezen akarták azt belátni, hogy a régi alapnak fenntartása mellett intézményünk nem tudott volna előre haladni. A vezetőségnek azonban felelőssége tudatában mégis mindent el kellett követnie, hogy bár fokozatosan, de végre az egyensúlyt helyreállítsa.

Ez meg is történt, amikor a kivetési rendszert életbe léptettük. Az tény, hogy a kivetési rendszer adott esetekben átmenetileg nagyobb terhekkkel is jár, de minden körülmények közt helyre tudja állítani az egyensúlyt is.

Ezeknek a terheknek könnyítésére alakult a most létesített új csoport, melynél a korbatárok közti különbözetből egy bizonyos hányad a régi tagok javára esik, tehát azoknak is az érdekük, hogy a tagszerzésben lehetőleg közreműködjenek. Amíg ugyanis más hasonló intézetknél a tagszerzést nagyrészt a tagok maguk végzik, nálunk ennek a feladatnak egész terhe az intézet vezetőségére hárult. Eltekintve attól, hogy ez a munka költséges, de el is vonja a vezetőséget tulajdonképeni munkájától, az adminisztrációtól.

Egyesületünk képviselői a legutóbbi időkben azzal állottak elő, hogy a megélhetési viszonyoknak nehézsége miatt nem tudnak új tagokat szerezni. Most azonban ez a kifogás teljesen elesik, mert az új csoportnak fix összegben meghatározott díjai kor szerint változnak és oly csekélyek, hogy azokat bárki megtakaríthatja, ha tekintetbe veszi azokat az előnyöket, melyeket azáltal elérhet.

Ezen új csoportnak a kedvezményei nemcsak az utódoknak szólnak, hanem maguk a tagok is már életben élvezhetik azokat anélkül, hogy haláluk esetén hozzátartozóik is ne részesülnének még külön bizonyos értékes kedvezményekben.

Amikor tehát az intézmény minden alkalmat megragad arra, hogy tagjainak érdekeit a lehető legjobban előmozdítsa, akkor a tagoknak is minden igyekezetüket arra kell fordítani, hogy taglétszámukat gyarapítsák, mert egyedül ebben rejlik intézetünk erőssége.

Itt minden egyes tag részéről kitartó munkára van szükség annál is inkább, mert ezzel közvetve a maga érdekeit is szolgálja.

Azt mindenki beláthatja, hogy amily mértékben szaporodnak a tagok, ugyanoly mértékben a terhek is eloszlanak és kisebbednek; ha azonban a részvétlenség a szaporodást megakasztja, akkor a meglevő tagok terhei sem fognak csök-

kenni, sem pedig a kedvezmények emelkedését nem lehet várni.

Központi irodánk ebben a munkában mindenkor segíteni fogja képviselőinket és szükség esetén megbízottját ki is küldi, ha a helyi viszonyok azt úgy kívánják. Egyesületünk tisztán csak gazdasági intézmény, mely semmi mással nem foglalkozik, mint tagjai anyagi jólétének előmozdításával.

Módosított alapszabályaink nemcsak az új tagoknak nyújtanak előnyös kedvezményeket, hanem lehetővé teszik azt is, hogy azokban régi tagjaink is részesüljenek. Tehát az ő érdekeikről is van szó, amikor munkájukkal hozzájárulnak egyesületünk terjesztéséhez.

Most már minden teljesíthető kívánságot megvalósítottunk, amelyeket azokért a díjakért, amit a tagok fizetnek, egyáltalában lehetséges teljesíteni. A kedvezmények is úgy vannak csoportosítva, hogy nemcsak a tag hozzátartozói, hanem maga a t.g is élvezhesse azokat.

Midőn mindezeket szükségesnek tartottuk itt elmondani, egyben arra is kérjük tagjainkat, hogy felvilágosításokért és magyarázatokért a vezetőséghez forduljanak, ahol mindenről kimerítő tájékoztatásban részesülnek, mert csak egymás iránti bizalommal és közös egyetértéssel tehetjük nagygyá intézetünket, ami mindnyájunknak közös törekvése.

EGYESÜLETI ÜGYEK.

Az egyesület tagjait megillető kedvezmények:

1. Az egyesület minden tagja neje halála esetén 400 kor. segélyben részesül.

2. A tag halála esetén annak kedvezményezettje,

ha a tag az **A)** csoportba tartozott 200 kor.

„ „ „ **B)** „ „ 1200 „

„ „ „ **C)** „ „ 1000 „

„ „ „ **D)** „ „ 600 „

baleset folytán beallott halál esetén,

ha a tag az **A)** csoportba tartozott 3000 kor.

„ „ „ **B)** „ „ 2000 „

„ „ „ **C)** „ „ 1500 „

„ „ „ **D)** „ „ 1000 „

végkielégítésben részesül.

3. Teljes munkaképtelenség esetén 15 évi tagság után a tag

ha az **A)** csoportba tartozott 2000 kor.

„ **B)** „ „ 1200 „

„ **C)** „ „ 1000 „

„ **D)** „ „ 600 „

Az E) csoportban 20 évi tagság után	1000 kor.
halálesetre	1000 „
balesetből kifolyó halál esetére	2000 „
balesetből kifolyó teljes munkakép-	
telenség esetére	1000 „
balesetből kifolyó részleges munka-	
képtelenség esetére	40-400 „
a tag nevének elhalálása esetére	400 „
a tag gyermekének elhalálása esetére	50 „
és a tag betegsége esetére	40-60 „

4. Minden tag 3 hónapnál tovább terjedő betegség esetén 40-60 korona betegsegélyre és balesetből kifolyó sérülés esetén, a sérült nagysága szerint, 400 koronáig terjedő baleset segélyre jogosult.

5. Husz évi tagság után az A) B) C) és D) csoportbeli tagok 300 koronától 500 koronáig terjedő előleget kapnak.

6. A tagok úgy peres, mint perenkívüli ügyekben az egyesület ügyésze által a készkiadások megtérítése ellenében képviseltetnek.

7. Az egyesület közlönye minden tagnak díjtalanul jár.

8. A tagok alapszabályszerű biztosíték mellett a „Kitartás Takaré- és Hitelszövetkezet”-től kölcsönt vehetnek igénybe.

Minden baleset, annak megtörténte után azonnal, de legkésőbb 48 óra alatt az egyesület vezetőségénél okvetlen bejelentendő.

Segélyezések kimutatása.

Halálozási segélyek:

Lapunk 11. sz. kimutatott segélyösszeg
266.50 K.

Ujabb segélyek:

279. Verzák József (női halás.) Bród	200 K
908. Ehrenfeld József (női halás.) Komárom	200 K
1161. Turcsogi Pál (női halás.) Egyek	200 K
3139. Adácsi Jánosné (halásegély elő- leg) Erzsébetfalva	200 K
3392. Andrejcsák András (női halás.) Bártfa	200 K

Balesetsegélyek:

Lapunk 11. sz. kimutatott segélyösszeg
56.743-93 K.

Ujabb balesetsegélyek:

279. Verzák József Bród	200 K
1238. Stark Illés Sziszek	50 K
5288. H. Schwarzbacher István	100 K

Jegyzőkönyv

a Kitartás kölcsönösen segélyző országos egyesületnek 1911. évi november hó 21-én megtartott rendkívüli közgyűléséről.

Jelen voltak: Dr. Kovács László, Dr. Dohnal Miklós, Seres Pál, Buzek Géza, Simon József, Schreiner András, Bajnok Béla, Mihályka Jónás, Szabó János, Dr. Fehér Miklós, Arnold Béla, Gál Gyula, Stern Henrik, Gulyás Mihály, Brutovszky István, Komár Lajos, Frigyes János, Domján Barnabás, Vécsei István, Cserhát Miksa, Schvarcz Gyula, Dr. Hajós Jenő, Dumitru Vasilie, Turtsányi Vilmos, Jäger Imre, Bartók Béla, Kell István, Nedeczky Ottó, Littomericzky János, Gavlik Kálmán, Holub Ignác, Kadiera Nándor, Wozáry Béla, Markovits Bálint, képviselve Cserhát Miksa által, Vukmanics Károly, Vécsei Vilmos, Perényi János, Jurkovich Barnabás, Gáspár Vilmos, Végh János, Virbán János, Tankó István, Sinkovics Ferenc képviselve Arnold Béla által, Nemes István, Holubek Lambert, De Rivo

József, Torzsás György, Dániel Sándor, Szövényi Ferenc, Zsigó György, Dobos Elek, Ehrenfeld József képviselve Simon József által, Sternthal József, Beck György, Ács Gyula, Taubner Jakab, Bene János, Grunsky Ede, Schober Viktor, Csikesz Géza, Daxner József képviselve Komár Lajos által, Galba Mátyás, Nagy Sámuel, Szathmáry Károly, Schwendtner Béla, Egyházy János, Sturm Henrik, Décsei Ferenc, Magyar Mihály, Stitniczky Sámuel, képviselve Turtsányi Vilmos által, Okos Sándor, Hegyi Endre, Hüttner Károly, képviselve Dr. Fehér Miklós által.

Turtsányi Vilmos elnöklő megnyitja a közgyűlést és megállapítja, hogy az alapszabályoknak 11. §-a értelmében a közgyűlés határozatképes, amennyiben az egyesületi képviselők kellő módon meghívtattak és résztint személyesen, részint pedig meghatalmazottaik után határozatképes számban jelen vannak.

Ezek után a jegyzőkönyv vezetésére Dr. Hajós Jenő egyesületi ügyészt, annak hitelesítésére Stern Henrik és Simon József egyesületi képviselőket kéri fel.

A továbbiakban előadja, hogy ezen közgyűlésnek egyedüli tárgya az alapszabályok módosítása.

Az alapszabályok módosítása azért vált szükségessé, mert nagyobb csoportok hajlandók volnának egyesületünkbe belépni, ha ezen módosításokat képező kedvezményeket biztosíthatnánk nekik. Itt tehát nem arról van szó, hogy ezekkel a módosított alapszabályokkal induljunk neki a tagszerzésnek, hanem hogy a jelentkezőknek kivánságait teljesítsük és ezzel tagjaink számát tetemesen gyarapítsuk. A régi tagok jogai teljesen érintetlenek maradnak. A módosítás lényege, hogy még egy új csoportot illesztünk be a régiéi mellé.

Ez az új csoport a tagok létszámának emelése mellett, hozzájárulásaival az egyesületnek vagyoni helyzetét is kedvezőbbé fogja tenni, miáltal a régi tagok terhein is könnyíteni lehet. Ezen új csoportba egyesületünknek régi tagjai is jogosítva vannak átlépni, ha az ott lefektetett kedvezményeket a meglévőknél előnyösebbeknek találják a maguk részére, amennyiben ezen új csoportnak díjai kor szerint és fix összegekben vannak meghatározva, a régi csoportokra fennálló kivetési rendszer helyett.

Rátérve az egyes módosításokra, első sorban az intézet címében is célszerű változtatást csinálni, mert a reklámszerű jelszó: „Kitartás”, semmit sem fejez ki, nem tartalmaz semmit, ami az egyesület működésére, vagy szervezésére következtetni engedne.

Egyesületünk az ország minden részében el van terjedve, tagjainkat egyesületünk képviselői tartják össze, velük elszámolnak és közvetlenül a központi irodánkkal a tagok nevében érintkeznek. Ezért sokkal megfelelőbbnek mutatkozik, ha minden hangzatos címet elhagyva, egyszerűen a „Központi kölcsönösen segélyző országos egyesület” címet vesszük fel.

Az alapszabályoknak 2. §-át csak szövegezni kellett újból, illetve az alapszabályok keltétől számított időmeghatározást az év beillesztésével felcserélni.

Kibővült továbbá ezen szakasz az I. csoportnak beillesztésével és azzal, hogy az A., B., C. és D. csoportba új tagok nem vétetnek fel, azonban ezen csoportok tagjai bármikor átléphetnek az E. csoportba. A 3. § módosításai ugyancsak ezen új csoportra vonatkozó köteleességeket tartalmazzák, melyek kor szerint vannak csoportosítva.

A 4. §-ban eszközölt módosítások csak az E. csoportra vonatkozó jogokra terjednek ki és megfelelő szövegezéssel összhangba hozat-

tak azokkal a rendelkezésekkel, melyek a régi tagokra vonatkoznak.

A 6. §-nak a dijhátralékban levő tagok törléséről szóló rendelkezését szabatosabban kellett körülírni, hogy az intézet vagyoni érdekei hathatósabb védelmet nyerjenek. Előfordult, hogy a díjakkal elmaradt tagok hozzátartozói a tag várható halála előtt sietve befizették és a tag halála után a segély kifizetését per útján követelték az intézettől.

A tagsági díjak bizonyos hányadának visszatérítéséről szóló rendelkezést is törölni kellett, mert ez ugyancsak alkalmat nyújtott arra, hogy a tagok jogtalan kivánságokkal és perekkel támadják az intézetet.

Különbben is a díjak a viselt kockázat ellenértékét képezvén, más hasonló intézet sem térít belőlük semmit vissza.

A 9. §-nak az igazgatóság hatáskörére vonatkozó rendelkezéseit újból kellett szövegezni, mert a jelenlegi szöveg nem elég világosan körvonalazza az igazgatóság jogait és köteleseit. A 10. §-ban a felügyelő-bizottság hatásköre bővített.

A 11. § az ügyvezető igazgatónak teendőit írja körül, amit az eddigi alapszabályok nem tartalmaztak.

A 12. §-nak a közgyűlésre vonatkozó határozatainál félreértések elkerülése végett ki kellett mondani, hogy az egyesületi képviselők akadályoztatásuk esetén, ha szükségesnek tartják, az egyesületen kívül álló egyént is megbízhatnak képviselőtükkel.

Miután pedig most már az így módosított alapszabályok teljes egészében ismertek, kéri a közgyűlést, hogy fogadja el azokat és tartalmazza fel az igazgatóságot, hogy a még esetleg szükséges változásokat saját hatáskörében megtehesse.

Többeknek helyeslő hozzászólása után a közgyűlés a módosított alapszabályokat elfogadja és felhatalmazza az igazgatóságot, hogy az esetleg még szükséges változtatásokat saját hatáskörében megtegye.

Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekeszti.

K. m. f.

Dr. Hajós Jenő,
jegyzőkönyvvezető.

Turtsányi Vilmos,
elnök.

Hitelesítők:

Stern Henrik,

Simon József.

Központi kölcsönösen segélyző országos egyesület alapszabályai.

1. §.

Az egyesület címe, székhelye, célja és tartama.

Az egyesület címe: Központi kölcsönösen segélyző országos egyesület.

Székhelye; Budapest.

Célja: a tagoknak kölcsönös támogatása, segélyezése és anyagi jólétének előmozdítása, jóléti intézmények megteremtése által.

Tartama: az egyesület meghatározatlan időre alakíthatik.

2. §.

Az egyesület tagjai.

Az egyesület tagja lehet minden feddhetlen állampolgár, aki 18-ik életévét már betöltötte, de az 50-ik életévét még nem haladta meg, önálló keresettel bír és az alapszabályszerű köteleességeknek eleget tesz.

Az egyesület tagjai A, B, C, D és E csoportra oszlanak.

Az A csoportba azon alapító és régi tagok tartoznak, akik 1899. évi június hó 15. napjáig a „Kitartás” című lapnak előfizetői voltak

és akkor az 50-ik életévüket még meg nem haladták; továbbá azon régi tagok, akik a Kitartás egyesületbe való belépésükkor a 45-ik életévüket meg nem haladták, végül mindazok, akik ebbe a csoportba beléptek és a 3. §-ban ezen csoportra meghatározott köteleességeknek eleget tesznek.

A B csoportba azon tagok tartoznak, akik a Kitartás egyesületbe való belépésükkor a 45-ik életévüket már meghaladták és 1899. évi június hó 15-ike után léptek a Kitartás egyesületbe és ezen csoportra vonatkozó és a 3. §-ban körülírt köteleességeknek eleget tesznek.

A C csoportba tartoznak azon régi tagok, akik a Kitartás egyesületbe való belépésükkor a félkedvezményekre vétették fel magukat és azon régi tagok, akiknek tulkorosságuk miatt csak negyed kedvezményekre volt igényük, továbbá azok, akik ezen csoportba felvétették magukat és a 3. §-ban ezen csoportra meghatározott köteleességeknek eleget tesznek.

A D csoportba mindazon tagok tartoznak, akik ezen csoportba felvétették magukat és ezen csoportra a 3. §-ban meghatározott köteleességeknek eleget tesznek.

Az E csoportba azok az újonnan belépő tagok tartoznak, akik ezen csoportra felvétetik magukat és ezen csoportra a 3. §-ban meghatározott köteleességeknek eleget tesznek.

Az A, B, C és D csoportokba új tagok nem vétetnek fel, de ezen csoportokba tartozó tagoknak jogukban áll az E csoportba átlépni, ha az ott megszabott feltételeknek eleget tesznek.

A tagok írásbeli nyilatkozat alapján vétetnek fel az igazgatóság által.

A tagsági idő azzal a nappal kezdődik, amely napon a tagsági igazolvány kiállított. A visszautasított jelentkezőnek a befizetett beiratási díj visszatérítetik.

3. §.

A tagok köteleességei.

Minden belépő tag köteles erre a célra szolgáló belépési nyilatkozatot sajátkezűleg kiállítani, saját, valamint feleségének nevét, korát, egészségi állapotát a valósághoz hiven bevallani és az igazgatóság kívánságára úgy a maga, mint nejeének egészségi állapotát az egyesület kijelölt orvosa által megvizsgáltatni.

Minden belépő tag köteles egyszer s mindenkorra 2 korona beiratási díjat, továbbá az A, B, C és D csoportokba tartozók havonta 1 korona tagsági díjat az egyesület pénztárába befizetni.

A 4. §-ban részletezett végkielégítési összegek kifizethetése céljából kötelesek az A, B, C és D csoportokba tartozó tagok minden ezen csoportokból elhalt tag után halálesetenként az egyes csoportokra a következőkben meghatározott járulékot fizetni és pedig:

az A csoportba tartozó tagok halálesetenként 2 koronát;

a B csoportba tartozó tagok halálesetenként 1 K 40 fillért;

a C csoportba tartozó tagok halálesetenként 1 koronát;

a D csoportba tartozó tagok halálesetenként 70 fillért;

Ezen járulékok akkor is fizetendők, ha az egyesületnek valamely tagja rokkantság esetén a 4. § 3. pontja értelmében végkielégítésben részesül.

Az itt felsorolt végkielégítési járulékok mindenkor a haláleseteket követő hónap elsején, vagy az igazgatóság által meghatározott időben és módzatok mellett a havi egy korona tagsági díjjal együtt az egyesület pénztárából,

vagy az igazgatóság által kijelölt helyeken fizetendők.

Az E csoportba tartozó tagok kötelesek tagsági díj fejében havonta, ha

25. életévüket még el nem érték	2-20 K.
30. " " " "	2-70 "
35. " " " "	3-10 "
40. " " " "	3-60 "
45. " " " "	4-40 "
50. " " " "	5-40 "

továbbá azon E csoportba tartozó tagok, akik a 4. §-ban ezen csoportra meghatározott kedvezményeknek csak a felét akarják igénybe venni, kötelesek tagsági díj fejében havonta, ha

25. életévüket még el nem érték	1-40 K
30. " " " "	1-80 "
35. " " " "	2-20 "
40. " " " "	2-80 "
45. " " " "	3-10 "
50. " " " "	3-60 "

az egyesület pénztárából, vagy az igazgatóság által kijelölt helyeken befizetni.

A tagok kötelesek minden lakásváltoztatást nyolc nap alatt az intézet irodájában bejelenteni.

A tag jogaira és köteleességeire nézve egyedül ezen alapszabályok irányadók és ezekkel minden előbbiek érvényen kívül helyzetetnek.

4. §.

A tagok jogai.

1. Minden tagnak az alábbi kedvezményekre való tekintet nélkül igénye van nejeének elhalálása esetén 400 korona temetkezési segélyre. Ezen segélyben a tagok egyszerűen többször nem részesülhetnek. Azon tagok, akik belépésükkor nőtlennel voltak, kötelesek nősülésüket 8 nap alatt írásban bejelenteni. Ha az ilyen tag neje 6 hónapon belül elhalna, a tagnak temetkezési segélyre nincs igénye.

2. A tag elhalálása esetén kedvezményezettjének végkielégítésre van igénye és pedig:

az A csoportban	2000 K-ra
balesetből kifolyó halál esetén	3000 "
a B csoportban	1200 "
balesetből kifolyó halál esetén	2000 "
a C csoportban	1000 "
balesetből kifolyó halál esetén	1500 "
a D csoportban	600 "
balesetből kifolyó halál esetén	1000 "

3. Ezen csoportok azon tagja, aki baleset vagy betegség folytán teljesen munkaképtelenné válván, semmi néven nevezendő foglalkozást üzni nem képes és ezt az intézet orvosa bizonyítja, ha 1908. évi szeptember 20-ától számított 15 évig tagja volt az egyesületnek,

ha az A csoportba tartozik	2000 Kor.
" " B " " "	1200 "
" " C " " "	1000 "
" " D " " "	600 "

végkielégítésre jogosult az egyesület ezen csoportokba tartozó tagjainak a 3. §-ban a halálesetekre meghatározott módon való igénybevételeivel.

Ezen végkielégítés utalványozása után az illető megszűnik tagja lenni az egyesületnek és sem ő, sem kedvezményezettje az egyesülettel szemben tagságából kifolyólag további igényeket nem támaszthat.

Ha azonban az ilyen tag a fent meghatározott 15 évnél rövidebb ideje volt tagja az egyesületnek, akkor ezen pontban meghatározott végkielégítés helyett csakis ezen szakasz 5. pontjában részletezett balesetsegélyre van igénye.

Ha pedig ezen A, B, C és D csoportok valamely tagja balesetből kiilólyog segélyben már részesült, annak kedvezményezettje a tagnak

bármely okból bekövetkezett halála esetén csakis ezen szakaszban a természetes elhalálásra kiszabott végkielégítést igényelheti.

4. Az E csoportba tartozó tag elhalálása esetén kedvezményezettjének a következő végkielégítésre van igénye és pedig: a tag elhalálása esetén 1000 korona, balesetből kifolyó halál esetén 2000 korona. Ha a tag 20 évi tagság előtt baleset folytán teljesen munkaképtelenné válik és ezt az intézet orvosa igazolja, 1000 korona végkielégítésre van igénye, ha azonban tagsági díjait tovább fizeti, akkor elhalálása esetén kedvezményezettje az 1000 K halálzási segélyt is megkapja. Ezen csoportba tartozó mindazon tagok, akik már 20 évig tagjai az intézetnek és 50-ik életévüket betöltötték 1000 korona végkielégítésben részesülnek. Ha ezen összeg felvétele után tagsági díjait tovább fizetik, a halálzási segélyen kívül, az itt felsorolt összes kedvezményekre továbbra is jogosultak.

Ha ezen csoportba tartozó tagnak keresetképtelen gyermeke elhal, 50 korona temetési segélyben részesül.

5. Az egyesület összes tagjait, kiknek saját hibájukon kívül baleset folytán munkaképességük állandóan csökkent és ezt az intézet orvosa állandó részleges rokkantságnak minősíti, köteles az igazgatóság a közgyűlés által e célra rendelkezésre bocsátott összegből 40 koronától 400 koronáig terjedő segélyben részesíteni, melyre azonban minden tagnak csak egyszer van igénye.

6. Ha bármely tag három hónapnál tovább fekvő beteg és máshonnan betegsegélyben nem részesül, vagy ez elégtelen arra, hogy eredményesen gyógykezeltesse magát, és ezt az intézet orvosa igazolja, akkor az illető tagnak köteles az igazgatóság belátása szerint 40—60 korona segélyt utalványozni. Ezen segély azonban egy éven belül nem ismételtethető.

7. Az A, B, C és D csoport tagjai jogosítva vannak 1909. évi január 1-től számított 20 évi tagság után 300 koronától 500 koronáig terjedő kamatmentes előlegre, mely összeg annak idején a tagnak, vagy kedvezményezettjének kijáró végkielégítésből levonatik.

8. Minden tag díjtalanul kapja az egyesület közlönyét, mely a tagokat érdeklő dolgokról felvilágosítással szolgál és szakközlemények által ismereteiket gyarapítja. Az intézet olvasóterme a tagoknak díjtalanul rendelkezésre áll, de gyűlések ott nem tarthatók.

9. A tagok peres és perenkívüli ügyeikben az egyesület ügyésze által díjtalanul jogi tanácsban, a felmerülő készkiadások megtérítése ellenében pedig jogvédelemben részesülnek.

10. A tagok kívánságára az igazgatóság őket költségmentesen, tehát ügynöki díj és jutalék, valamint orvosi díj fizetése nélkül, szabadon választható módzatok mellett elsőrendű biztosító intézethez ajánlja biztosításra és ezzel kapcsolatos munkákat díjtalanul elvégzi.

5. §.

Az összes tagokra kötelező általános határozmányok.

A 3. §-ban az A, B, C és D csoportokra meghatározott és halálesetenként fizetendő járulékokat, valamint az E csoportban meghatározott tagsági díjakat is az igazgatóság javaslatára a tagok létszáma szerint a közgyűlés leszállíthatja, de fel is emelheti, ha azok a tagok közt előforduló rendkívüli halandóság esetén a 4. §-ban részletezett segélyek, illetve végkielégítések fedezésére elégtelenné válnának. Ezen esetben a közgyűlésnek még az a joga is fennáll, hogy a szükséges vagyoni

egyensúly helyreállítása és a tagok túlterhelésének elkerülése céljából az említett 4. §-ban részletezett segélyek, illetve végkielégítések összegét 50%-ig leszállíthassa.

A közgyűlés ezen határozatával szemben a tagok vagy kedvezményezetteik a tagságból kifolyólag semmi néven nevezendő igényeket nem támaszthatnak az egyesület ellen.

Ha a tagnak vele együtt élő törvényes neje, vagy gyermekei vannak, ezen vagy ezeken kívül kedvezményezettként mást nem jelölhet meg.

Az özvegy, ha kiskorú gyermekek maradtak hátra — bár férjének egy esetleges előbbi házasságából is — csakis ezekkel egyforma arányban igényelheti a végkielégítést. A tagnak ezzel ellenkező intézkedése érvénytelen és az egyesület igazgatósága köteles ily esetben a végkielégítési összeget a törvényes örökösök részére bírói letétbe helyezni.

Törvényes örökösök hiján a végkielégítés az egyesületi árvaház alapját illeti meg. Ha a tag öngyilkosság által vagy öngyilkossági kísérlet folytán veszti életét, akkor végkielégítésnek csak az esetben van helye, ha a tagnak kiskorú gyermekei maradtak hátra, akik egyedüli örökösök. Más kedvezményezett csak akkor kapja a végkielégítést, ha az elhalt tag legalább 5 évig tagja volt az egyesületnek.

Ha a tag megtevesztés céljából saját vagy felesége korát hamisan vallotta be, idült bajokat és testi hibákat eltitkolt és ezen hamis bevallások bármelyike csak halála után derül ki, az ilyen tagnak örökösai vagy kedvezményezettje a végkielégítésre csak akkor jogosultak, ha az elhalt tag legalább 5 évig tagja volt az egyesületnek és kedvezményezettként keresetképtelen özvegye, illetve ezzel kiskorú gyermekei vannak megnevezve. Más kedvezményezettnek semmiféle igénye nincs a végkielégítésre.

A halálesetek hiteles okmányokkal igazolandók. A végkielégítések a halálesetet igazoló okmányok beérkezésétől számított 3 hó alatt fizetendők ki, de az igazgatóság szükség esetén megfelelő előleget folyósíthat a legszükségesebb kiadások fedezésére.

A 4. §-ban felsorolt segélyekből a nyugtábelylegen és az esetleg kiadott előlegén kívül más levonások nem eszközölhetők.

A végkielégítési összegek sem el nem zálogosíthatók, sem pedig bírói letétbe tartását nem képezhetik.

Az egyesületi év minden május hó 1-ével kezdődik.

6. §.

A tagság megszűnése.

Az egyesületi tagság megszűnik:

1. Ha a tag 60 napon át elmulasztja az alapszabályszerű befizetéseket.

A törlésről a tag lehetőleg írásban értesítendő. A törlésnek a tagra nézve beálló következményei azonban az értesítésre való tekintet nélkül azonnal beállanak, mielőtt a tag az ő kése delme folytán a tagok létszámából a törzskönyvben töröltetik. Ezen törlés keresztülvitele az egyesület ügyvezető igazgatója feljogosítottnak tekintetik. A törölt tag jogosítva van 6 hónapon belül újból a tagok sorába lépni, ha a hátralékos tagdíjakat, valamint a 3. §-ban körülírt többi ezen időre eső járulékokat 6% kamattal az egyesület pénztárába befizette és őt, valamint nejét az intézet orvosa egészségeseknek találja. Az intézet orvosa által kiállított ilyen bizonyítvány a tag költségére az intézet által kijelölt szakorvos által is felülbíráható és csak ezen bizonyítvány alapján hozható a felvétel tekintetében végérvényes döntés

az igazgatóság által, mely ellen a volt tag nem felelbezhethet.

2. Elhalálozás által.

3. Kilépés által.

4. Kizárás által.

Kizárásnak oly esetben van helye, amidőn a tag az egyesület érdekei ellen működik, továbbá ha az egyesület tagjait egyesületi működésükre nézve rágalomokkal illeti és ezért büntetve lett.

Kizárandó a tag, ha nyereségvágyból elkövetett büntetett vagy megbecstelenítő bűncselekmény miatt jogerősen elítélte tette. A kizárás felett az igazgatóság határoz, de ezen határozat minden oly esetben, midőn az nem bírói ítélet alapján hozatott, a közgyűléshez felelbezhethető.

Amíg a közgyűlés a kizárás felett végérvényesen nem határozott, a tag összes jogai érvényben maradnak, ha máskülönben alapszabályszerű kötelesegeinek eleget tesz.

Kizárandó a tag, ha megtevesztés céljából saját vagy felesége korát hamisan vallja be, ha idült bajokat és testi hibákat eltitkolt. A befizetett tagsági díjak a kockázat ellenértékét képezvén, senkinek nem térítetnek vissza.

7. §.

Az egyesület vagyona.

1. Az eddig megtakarított törzsvagyon és annak kamatai.

2. A beiratasi és tagsági díjak azon feleslege, mely az igazgatási és a többi alapszabályszerű kötelesegek teljesítése után fennmaradt.

3. Előre nem látott bevételek és adományok.

4. Az egyesület vagyona a Kitartás Takarékos és Hitelszövetkezetben van elhelyezve és kamatoztatva.

8. §.

Az egyesület kormányzata.

Az egyesület ügyeit

a) az igazgatóság,

b) a felügyelő-bizottság és

c) a közgyűlés intézi.

9. §.

Az igazgatóság.

Az igazgatóság 7 tagból áll, u. m. az elnök, az ügyvezető és 5 igazgatóból, akiket a közgyűlés általános szavazattöbbséggel hat évre választ.

Az igazgatóság feladatát képezi az egyesületi ügyeknek a felügyelő-bizottság és a közgyűlés ellenőrzése mellett való vezetése.

a) Gondosodik megfelelő hivatalos közlönyről és örökösök afeletti, hogy az a tagok érdekeit szolgálja és az egyesületi szellemet ébren tartsa;

b) kezeli az egyesület vagyonát és gondoskodik arról, hogy az kellőképp gyümölcsöztesse, megállapítja a költségvetést és azt a közgyűlés elé terjeszti;

c) tárgyalja és elintézi az egyesületi tagok mindazon kérelmét, mely határozathozatalt igényel;

d) előkészíti a közgyűlés illetékessége alá tartozó ügyeket, megállapítja a közgyűlés napirendjét, évi jelentéseit, a zárszámadásokat és saját indítványait a közgyűlés elé terjeszti;

e) az egyesület érdekében álló szerződéseket két tagjának aláírásával jogérvényesen megkötö;

f) határoz a tagfelvételek és kizárások felett;

g) ellenőrzi a központi iroda helyes működését és megállapítja annak ügyrendjét;

h) gondoskodik arról, hogy az egyesület va-

gyoni állapota a tagokkal legalább negyedévenként az egyesület hivatalos lapja útján közöltessék;

i) ügyvezetője útján képviseli az egyesületet hatóságokkal és testületekkel szemben és mindenütt, ahol személyes érintkezésre van szükség;

j) a saját létszámában időközben (lemondás, elhalálozás stb. folytán) megüritült tisztségeket ideiglenesen betölti;

k) a szükségesnek mutatkozó állásokat szervezi és a tisztviselők javadalmazását megállapítja.

Az igazgatóság havonként egyszer tart ülést, határozatképességhez legalább három igazgató jelenléte szükséges.

Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

Az igazgatóság határozatai a közgyűléshez felelbezhethetők.

10. §.

A felügyelő-bizottság.

A felügyelő-bizottság az egyesületi vagyonek ellenőrzésére van rendelve. A közgyűlés által évenként választatik és 3 rendes és 3 pótagból áll.

Ügköréhez tartozik az egyesületi könyvek és az egyesületi pénztár állását időszakonként átvizsgálni és a számadási zárlatok felett a vizsgálatot gyakorolni, továbbá az évi zárszámadások és az évi mérleg megvizsgálása.

Észrevételeit a közgyűlésnek évenként bemutatni és a megszavazandó felmentvény kérdésében indítványt tenni tartozik.

A felügyelő-bizottságnak joga van az igazgatóságot a tárgy és cél megjelölésével rendkívüli közgyűlés egybehívására felhívni és amennyiben az igazgatóság azt legkésőbb 6 hét alatt nem tenné meg, ezt a felügyelő-bizottság megteheti. Ilyenkor a felügyelő-bizottság állapítja meg a rendkívüli közgyűlés napirendjét.

Egyebekben az alapszabályoknak a közgyűlésre vonatkozó mindennemű intézkedései a rendkívüli közgyűlésre is irányadók és alkalmazandók.

11. §.

Az ügyvezető-igazgató.

1. Az ügyvezető-igazgató az egyesület összes adminisztratív ügyeit intézi.

2. Az alapszabályok szerint az egyesületi tagokat megillető — az igazgatóság által megszavazott — intézkedéseket utalványozza, az utalványozást aláírja, ugyintén ő írja alá az egyesület levelezéseit is.

3. Kisebb folyó kiadásokat tételesen 100 koronáig — évenként 1000 koronáig terjedőleg — utalványozhat, köteles azonban ezt a legközelebbi igazgatósági ülésen bejelenteni.

4. Felügyel az egyesület irattárára és könyveire, nyilvántartja a taglétszámot és a tagok fizetési kötelesegeit s az alapszabályok 6. §. 1. pontja alapján keresztülvezeti a fizetésben késedelmes tag kitörlesztését a törzskönyvből.

5. Gondoskodik az egyesületi helyiségek berendezéséről s az egyesület céljait szolgáló tárgyak, eszközök beszerzéséről és mindezek karbantartásáról.

6. Felveszi és elbocsátja az egyesület alkalmazottjait.

7. Elnököl az egyesületi közgyűléseken, ahol előterjeszti az igazgatóság javaslatait s jelentéseit.

8. Az egyesület mindenkori hivatalos lapját szerkeszti s mint ilyen felelős a szerkesztésért a közigazgatási és büntető hatóságokkal szemben. Az esetben pedig ha célszerűségi szem-

pontokból a lapot más szerkesztené, az egyesületi ügyeknek helyes és megfelelő közzétételéért mindenkor ő felelős.

9. Megbízását a közgyűléstől nyeri és attól csak a közgyűlés foszthatja meg.

12. §.

A közgyűlés.

A közgyűlés az egyesületi képviselőkkel áll, kiknek száma 150—300 s akiket 6—6 évre a közgyűlés választ meg.

Ezeket kívül a közgyűlésen szavazati joggal bírnak az igazgatóság tagjai.

Minden naptári év első felében rendes közgyűlés tartandó; rendkívüli közgyűlést a körülményekhez képest az igazgatóság vagy a felügyelő bizottság saját kezdeményezésére, vagy az egyesületi képviselők egy negyed részének indokolt kérelmére bármikor összehívhat.

A közgyűlés napját az egyesületi igazgatóság határozza meg s erre az egyesületi képviselőket 14 nappal előbb hívja meg.

A közgyűlés határozatképességéhez az egyesületi képviselők egy negyed részének személyes vagy meghatalmazott útján való jelenléte szükséges.

Ha a képviselők a közgyűlésen nem jelentek meg határozatképes számban, úgy az újabb összehívandó közgyűlés, tekintet nélkül a megjelentek számára, a mult közgyűlésre kitűzött tárgyakra nézve határozatképes.

A személyes megjelenésben akadályozva levő közgyűlési képviselő szavazatát meghatalmazott által is gyakorolhatja. Egy meghatalmazott azonban 10 szavazati.ál többet nem képviselhet. A távollevőket képviselők megbízóiknak 2 tanuval előttemezett meghatalmazását a közgyűlés előtt igazolni tartoznak. Meghatalmazott lehet az is, aki nem tagja az egyesületnek.

A közgyűlést az elnök nyitja meg és zárja be, ő vezeti a tanácskozást, őrködik a rend fenntartása felett és felteszi a kérdést szavazásra. A szavazás a közgyűlésen nyilvánosan történik.

A közgyűlési jegyzőkönyv vezetőjét és annak két hitelesítőjét a közgyűlés elnöke rendeli ki.

A közgyűlés illetékessége alá a következők tartoznak:

- a) az egyesület működését felőlelő jelentés és az évi mérleg előterjesztése;
- b) a felügyelő-bizottság jelentése;
- c) a felmentvény megadása iránti határozat;
- d) az elnök, 6 igazgatósági tag, 3 rendes és 3 pót felügyelő-bizottsági tag választása;
- e) az egyesületi képviselők választása.

Az elnök és az igazgatók a választóképes tagok sorából választandók.

Az elnök és az igazgatók 6 évre választatnak;

f) az alapszabályok módosítása, az egyesület feloszlatása (melyhez azonban a közgyűlés szavazatának kétharmad része szükséges) és a feloszlatott egyesület vagyonának hova fordítása feletti határozat; a m. kir. belügyminiszter által jóváhagyás feltétele mellett;

g) a képviselők választását vezető bizottság 10 tagjának választása;

h) az igazgatóság, avagy a közgyűlés valamely tagja által kellő időben előterjesztett önálló indítvány tárgyalása.

A napirendre kitűzött tárgyakkal össze nem függő önálló indítvány a közgyűlésen csak akkor tárgyalható, ha ezen indítvány a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal az igazgatóságnak írásban bemutatott.

Aki a közgyűlés méltósága ellen vét, vagy a gyűlés egyes tagjait sértő kifejezésekkel illeti,

attól a tanácskozási jog, az elnök által, a gyűlés tartamára megvonható.

Aki pedig az elnöknek a rend fenntartását célzó ismételt intéseinek nyíltan ellenszegül, a közgyűlésből kizárandó.

13. §.

Az egyesület feloszlatása.

Azon esetben, ha az egyesület az alapszabályokban meghatározott céltól eltér és hatáskörét túllépi, vagy amennyiben az állam, vagy az egyesületi tagok vagyoni érdeke veszélyeztetnék, az egyesület működése kormányhatóságilag felüggeszthető és a felüggesztés után elrendelhető szabályos vizsgálat eredményéhez képest végleg fel is osztható, vagy esetleg az alapszabályok pontos megtartására különbeni feloszlatás terhe alatt kötelezhető.

A nyugalomba vonulók előléptetése.

Bármelyik állami- vagy magánhivatalt tekintjük, azt találjuk, hogy az érdemekben megöszült, kiszolgált hivatalnokokat nyugdíjazásuk előtt, mintegy bucsuzóul még egyszer előléptetik: nyugalomba tehát az ekként felemelt magasabb járandósággal vonulnak vissza. Az emberies érzés, a méltányosság követelményei követelik meg a szolgálatadótól, hogy éveken át hűséges sáfárja lelkében megelégedéssel, kenyéradójára hálás megemlékezéssel térjen meg a jól megszólgált nyugalomba.

Egy egész élet buja-baja, gondja megérdemli, hogy akkor is gondoljunk rája, mikor az öregség erőtlenné teszi a munkáskarokat. A vasut e tekintetben nem követi a méltányosság szabályait, mert öreg szolgálóit holmi értékelen elismerés ellenében bocsájtja utnak. Az elismerésnek akkor volna becse, ha azt a vasut tettekkel is bizonyítaná. Az igazi elismerés egy dolgos életért az lenne, ha a nyugdíjazandókat még egyszer előléptetnék.

A vasutasok szolgálóti idejük alatt rászólgálnak kenyéradó gazdájuk jóakarata. Nehéz, terhes és küzdelmes pálya a vasuti pálya, mely gyorsan megörlí a legerősebb szervezetet is. Aki a nyugdíjazás óráját megéri, az valóban kiérdemelte a nyugdíját. Megmagyarázhatatlan az a rendszer, mely meghonosodott a vasutnál, hogy az öregeket csendesen félre állítják az utból. Külsőleg a hálátlanság bélyegét viseli ez az eljárás, belsőleg pedig valószínűleg abból az érzésnélküli szokásból ered, hogy a nyugdíjra megérett alkalmazottra már nincsen szüksége, attól már nem sokat várhat a vasut.

Morális szempontból nem hat felemelőleg a tudat, hogy mindenkivel hasonlóan fognak elbánni. A vasutnak az emberek érzelmi világához is alkalmazkodni kell. A személyzet az ilyen eljárásban lealacsonyítva láthatja magát, mert félre dobják mint egy tárgyat akkor, mikor tőle már hasznót, munkát nem várhatni.

Szerencsére a vasutnál meghonosodott már a tudat, hogy a nyugdíjazási okmányokkal minden további közösség megszakad a vasutintézet és az alkalmazottak között. A vasut a nyugdíjat átadja a nyugdíjintézetnek, vele csak akkor bajlódik még komolyan, ha — a létszámból mint néhai kiörölheti. A vasutintézet nem törődik öreg szolgálóival, a veterán vasutasok pedig nem lelkesednek egykori gazdájukért.

Hiába keresünk olyan büszke öntudatot a nyugdíjas vasutasok között, mint amilyennel más foglalkozású egyének között található. Akár állami-, akár magánintézmény nyugdíjasai bizonyos összetartozandóságot éreznek egykori kenyéradójukkal. Büszkék arra, hogy itt, vagy ott töl-

tötték el munkás életüket. A vasutasok között alig találunk egyet is, ki szívesen gondolna vissza egykori gazdájára: a vasutintézetre. Valamennyi olyan érzéssel vált meg a vasutól, hogy vele igazságtalanság, méltánytalanság történt. Szívesen felejtí a multat, nem irigyli az utódokat.

Az öregek mellözése méltán gondolkodóba ejtheti a fiatalabb vasutasokat is. Nem nyugodhatunk meg annak megállapításával, hogy a mellözés rendszerré vált a vasutnál. A vasutasoknak követelniök kell az öregek méltányos kielégítését, mert hiszen egyszer-valamikor mindenkire rákerül a sor.

Allami hivatalokban hosszú és becsülettel teljes szolgálat után nemcsak előléptetik a nyugugalomba vonulót, hanem a királyi kegy megnyilatkozásáról is gondoskodnak. A vasutnál a királyi kitüntetés mindig ugyanazokon akad meg, a többi névtelen ezer elveszik az ismeretlenségben. Pedig hány régi vasutas hagyta már itten a küzködés porondját, ki méltán rászólgált a Felséges király kitüntetésére!

Sem az intézet nem méltányolja egy élet munkáját, sem nem gondoskodik arról, hogy a királyi kegyelem sugara aranyozza be az eltöltött szolgálat emlékét. Vajjon várható-e az ilyen eljárástól az ifjuság lelkesedése, ragaszkodása a vasutintézethez. A vasut tulajdonképpen nem is áldozna öreg szolgálóinak, ha nyugugalomba vonulásuk előtt még utójára elismerésül előléptetné őket. A nyugdíjat a nyugdíjintézet fizeti ki, az az intézmény, melyben minden vasutas oly nehéz megadás árán váltja meg a nyugdíjösszegéhez való jogát.

A vasut tehát nem hozna áldozatot, csupán egy méltányossági tényt gyakorolna, melyet tőle minden alkalmazott joggal elvárhat. A mostani előléptetési rendszer ugyanis ezer reményt tépett össze, attól kevés jót várhatunk. A nyugdíjazás előtti előléptetés legalább kiegyenlitené részben azt a sok csalódást, mely a szolgálóti idő alatt éri a személyzetet.

Különös formája a kollegiális együttérzésnek amely a vasutasok között tapasztalható. Az öregekkel senki sem törődik, pedig mindenkire nézve elérkezik a bucsuzás órája. Ahol egy életet annak örömeivel, bajával eltöltöttünk erősebb szálakkal fűzi magához. Ezt az erkölcsi tőkét nem szabad, nem lehet könyörtelen eszközökkel összetépni. Kellemes emlékeket nem szokás kegyetlenül feldulni.

Ami a vasutnál mostanában divatos az nem egyéb, mint ennek az erkölcsi tőkének lábbal tiprása. Alig hisszük, hogy erre a körülményre valaha komolyan is gondoltak volna, mert nem tételezhetjük fel, hogy a vasutintézet tudatosan, szándékosan vétene öreg szolgáló ellen. Ugy hisszük minden vasutas rászólgál arra a csekély jóindulatra, mely a nyugdíjazással járó előléptetésben nyilvánul meg. A vasutnak nem kell tulságosan megeröltetnie magát, csupán méltányosságot gyakorolnia.

Egész szolgálóti ideje alatt a vasutas nem érez egyebet, mint a rideg szabályok betűinek kérlelhetetlen alkalmazását, annyit mindenesetre kiérdemel, hogy a nyugdíjazás pillanatában vele némi méltányosságot gyakoroljanak. A vasut ezáltal kötelességet teljesít alkalmazottaival szemben, egyben olyan példát statuál, amely megelégedéssel tölti el a többieket. Ha olyan nagyra vagyunk a vasutal, hivatásunkkal míg szólgálunk, gondoljunk azokra is, kik csalódással, keserűséggel szívükben válnak meg attól a helytől, hol egyszer maguk is igaz szeretettel, lelkesedéssel, ambícióval munkáltak.

A helyivonatok késése.

Hosszu és kitaró utánjárassal sikerült az elmúlt esztendőben a helyivonatok késését ki-
küzöbölni. Az államvasutak igazgatóságának
mindenki, főleg azok az utasok tartoztak hálá-
val, kiket viszonyaik a kintlakásra kényszerítet-
tek és kiknek a helyivonatok naponta kell
igénybe venniük.

Nagyvárosok életében fontos szerepet játsza-
nak a helyivonatok. Naponta ki- és beszállítják
az utasok ezreit, azokat, akiket dolguk, kereset-
ük a fővároshoz köt, otthont pedig a vidéken
találtak. Ezeknek az utasoknak nem közönbös,
hogy a használt vonat rendesen, avagy késéssel
érkezik be a rendeltetési helyére.

Vonatforgalomnál elkerülhetetlen az esetleges
késés. Forgalmi, időjárási vagy egyéb akadály
előadhatja magát, de azért a vonatoknak álta-
lában az érvényes és kihirdetett menetrendekben
közölt időhöz kell alkalmazkodniuk.

A helyivonatok azonban az utóbbi időben
egyáltalán nincsenek figyelemmel a menetrend-
ekre, sem az utazóközönség érdekeire. Napire-
nrenden vannak a késések és valósággal rend-
kívüli eseményeknek kell előfordulni, hogy a
vonatok menetrendszerinti időben érkezzenek
be az állomásokra. Senki sem törődik azzal a
kárral, amely az ilyen pontatlan vonatérkezések
miatt az utazóközönségre hárul.

Az utazóközönség első sorban azt követelheti
a vasutól, hogy az általa megállapított menet-
rendet maga a vasut tartsa be. Gondoskodják
a vonatok rendességéről, mert az időbeli vesz-
teség nagy anyagi károsodást is jelent, melyért
a vasut nem szavatol. Ha a vasut nem tudja
a menetrendet betartani, akkor vagy a végre-
hajtásban vagy a menetrendben van a hiba.
Akárhogyan is rejlik a kérdés nyitja: a vasutnak
kötelessége odahatni, hogy a vonatok rendes
menete meg ne zavartassék.

Különösen a reggeli vonatoknál érezhető en-
nek a bajnak nyilvánvaló következménye, mert
sem a munkába iparkodó munkások, sem az
iskolai tanulók nem tudnak idejére a munka
helyére, illetve az iskolába megérkezni. Időnként
előforduló késés esetében még van helye az
igazolásnak, de naponként a vasut rendellenes
forgalmára hivatkozni, még sem lehet.

A mostani állapotok valóban nagyfokú elné-
zést követelnek, ha az ember a kellő mérséklet
határai között kíván a dologról nyilatkozni. A
vonatkésés nem olyan természetű hivatalos ügy,
mit szépitni lehetne. Az utasok méltatlankodá-
sa és a vasut iránt nyilvánított elítélő nyilat-
kozatát teljesen indokoltnak tartjuk, mert a
késésekért egyedül a vasut, a lanyha ellenör-
zés felelős.

Az üzletvezetőségeknek dolga olyan intézke-
dések megtétele, melyek által a forgalom ismét-
elten rendes medrébe tereltek vissza. A vasut
jó hírneve van kockára vetve, ha az utasok
napról-napra ezt a hanyag végrehajtást szem-
lélik. Tulajdonképpen nem is volna szabad
helyivonatoknál késéseknek előfordulni, mert a
vonatok olyan rövid utat futnak be, hogy azon
valóban csak mesterséges eszközökkel lehet
késéseket előidézni.

Erről a mesterséges eszközökről az utasok
is szolgálhatnának felvilágosítással, ha a vasut
különösen érdeklődne iránta. Szokássá vált,
hogy a helyi vonatok előtt közvetlenül teher-
vonatokat indítanak el, miáltal a helyi vonat
menetében folyton gátolva van. A vonatok majd
minden blockjelzőnél percekig feltartatnak, állo-
mások előtt pedig a bejáratú jelzőnél még ennél
is huzamosabb ideig, míg az állomásba érke-
zett tehervonat vágányt nem cserél.

A szolgálattevők úgy látszik bravurkodnak
az utasok rovására. Az állomásnak érdekében
áll, hogy a nála vesztelő tehervonatot a kinál-
kozó első alkalommal tovább menesse. Azon-
ban ennek a szükségnek és kötelességnek a
maga természetes és ésszerű határai között kell
mozognia, különben nemcsak az utána közvet-
len következő, de az azután induló vonatok
is mind késést fognak szenvedni.

A főváros felé haladó helyivonatok ennek a
tervszerűtlen forgalmi rendelkezéseknek esnek
áldozatul. Helytelen intézkedések miatt késnek
meg a vonatok és késnek el dolgoikat az utas-
ok. Célszerűnek mutatkoznék egy-két hétre
visszamenőleg a menetlevelekből megállapítani,
hogy hol van a késésnek kiindulási forrása.
Ha az üzletvezetőség erélyesebben kezelné a
felülvizsgálat és ellenőrzés jogát, ma nem kel-
lene szigorú közbelépés elrendelését kérni az
igazgatóságtól. A helyi vonatok késésének ügyét
nem lehet a szokásos ártatlan föllentéstől hem-
zsegő igazolással elintézni. Feltétlenül és sür-
gősen tenni kell valamit, hogy ez a kelletlen
ügy botrányosan rendes napikérdéssé ne ala-
csonyuljon.

Lehet, hogy talán abban is kereshető a jelen-
ség forrása, hogy egyes vonatokat túlságosan
favorizálják az üzletvezetőségek a többiek hát-
rányára. A helyi vonatokat mi fontos kenyér-
kereseti eszköznek tartjuk, mely megérdemli,
sőt követeli a legmesszebbmenő támogatást,
ellenőrzést és felügyeletet. A főváros környéké-
nek fejlődését mozdítjuk elő, ha alkalmas
vonatokat állítunk be a menetrendbe. A vasut
óriási áldozatot hoz a helyi vonatok forgalmá-
nak emelésére, illő tehát, hogy a rendelkezésre
álló vonatok rendességére különös gond for-
dítassék.

A késések minden vonalon napirenden van-
nak, de főleg a hatvan—budapesti vonalon
tűrhetetlen alakot kezdenek ölteni. Az utasok
sohasem tudják milyen vonattal utaznak majd,
mert időre egyik sem érkezik be az állomá-
sokra. A vonalon folyton feltartóztatják a
vonatokat, a keleti pályaudvar előtt a bejáratú
jelzőnél meg akár rendes megállóhelyet létesít-
hetnének, mert a legtrikább esetben csuszik
be feltartás nélkül egy helyivonat.

Akár a menetrendben, akár a végrehajtásban
keresendő a baj: ezen az állapoton minden-
esetre a legsürgősebben segíteni kell. A vasut
tekintélyét nem lehet közprédának odadobni.
Mikor szigorú ellenőrzés volt, akkor rendes is
volt a helyivonatok közlekedése.

Az igazgatóság figyelmét kívántuk erre az
anomáliára felhívni, kérve a gyors közbelépés
elrendelését.

A mozgóposta használata és a perronjegy.

Külföldi lapokban egy rendkívül érdekes
kérdés feszegetése képezi mostanság az érdeklő-
dés tárgyát.

Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy
a vonatoknál levő mozgóposta kocsiába ma-
gánosoktól bedobandó levelek után, abban az
esetben, ha a vasut pályaudvar-belépőjegyet
követel, a postakincstár kártérítéssel tartozik.
Amilyen furfangos a felvetett kérdés, annak
mélyreható hordereje mégsem közömbös, mi-
után ilyen eset naponta gyakran fordul elő.

A vasutnak kétségtelen joga van a pályaud-
vart átlépő, nem utazó közönségtől díjazást
szedni. Ezt a jogát kétségbevonni nem lehet;
a vasutak a pályaudvarokon való szabad köz-
lekedést, ami az utazók érdekében álló köve-

telmény, másként fenntartani nem tudnák, ha
a peronon való tartózkodásért külön díjfi-
zést nem követelnének.

A közönség felfogása e tekintetben fedi a
vasutét, tehát a pályaudvar-belépőjegyek intéz-
ménye ellen senkinek kifogása nincsen. A
postai küldemények tekintetében azonban más
elbírálás követendő. A postai szállítás ténye,
illetve a posta és küldő fél közötti kétoldalu
szerződés perfktté válik abban a pillanatban,
mikor a postai értékcikk — a bélyeg — az
illető küldeményre felragasztatik.

A díjszabásszerű postai értékcikk ellenében
joga van a feladónak a postakincstár bármely
gyűjtőhelyén küldeményét elszállításra átadni.
E tekintetben teljesen közömbös, hogy az a
gyűjtőhely valamely postahivatalban, gyűjtő-
szekrényben, vagy magán a vonat mozgóposta-
kocsijában van-e. A vonatoknál levő mozgó-
posta a postakincstárnak szintén hivatala, mely
leveleket és küldeményeket ad és vesz át, sőt
levélgyűjtésre a postakocsikon még egy, külön
e célra szolgáló levélgyűjtő-nyílás is rendelke-
zésre áll.

Az összes külső körülmények, sőt a postai
szabályzatok mind oda irányulnak, hogy a
postai forgalom fennakadást ne szenvedjen.
Azonban, mikor a vasut a pályaudvarhaszná-
latáért díjazást követel, nem tesz kivételt azok-
kal, kik a közönség rendelkezésére álló helye-
ket huzamosabb ideig, avagy csupán egy, a
postakocsiba bedobandó levél átadásáig veszik
igénybe.

A postát ilyen formában kártérítésre köte-
lezné, mert a közönség a díjszabásszerű postai
díjtételen felül még a vasutnak is fizetett. A
postakincstár felelősséget vállal, hogy gyűjtő-
helyeit a közönség zavartalanul megközelítheti
és használhatja. A mozgópostánál levő gyűjtő-
helyet azonban a közönség a vasutnak fize-
tendő külön díjért használhatja, csupán tehát a
felek a postai szállítás érdekében olyan költsé-
get fizetnek, melyet tőlük jogilag nem köve-
telhetnek.

A postakincstárnak volna kötelessége, hogy
gyűjtőhelyeit a felek részére szabadon tartsa.
A mozgópostát illetőleg sehol sem találni kü-
lön megszorítást, sőt az ilyen korlátozás ellen-
keznek a postai szállítás szabadságával. A do-
log természetéből folyólag a közönség a
mozgópostákat is éppen olyan módon felhasz-
nálhatja küldeményei továbbítására, mint az
egyéb helyen fellelhető nyilvános postagyűjtő-
helyeket.

A vasutnak ellenben törvényes szabadsága
van a területét használó felektől az erre meg-
állapított díj fizetését követelni. A vasut nem
kutatja, ki mily célból tartózkodik pályaudva-
rán, hanem mindenkitől megköveteli a pályau-
dvar használati díját, ki a közönség elől
elzárt állomási területre lép. A vasut a mozgó-
postát kereső feleket kétségtelenül olyan ki-
adásra kényszeríti, amit azok a postaszabály-
zatok szerint nem tartoznak fizetni. E ponton
előáll tehát azon eset, hogy a felek a postai
küldeményért többet fizetnek, mint amennyit a
postakincstár követelhet.

A felek által kifizetett pályaudvar-belépőjegy
árát a postakincstárnak kellene megtéríteni.
Nem a feleken, a postán mulik, hogy a vasut
által követelt összeg által a postai szállítás díja
drágább, mint az érvényben álló, kihirdetett
díjszabás postai díjtételei. A közönséget a vasut
kényszerhelyzetbe hozza, mikor megnehezíti a
postagyűjtőhely elérését, viszont a postának
kellene gondoskodnia, hogy gyűjtőhelyei a sza-
bad közlekedés elől el ne zárassanak.

A postakincstár nem védekezhetik azzal, hogy

a vasut saját területén megszorító rendelkezéseket tehet a közönséggel szemben. A posta ezt a körülményt nem mérlegelte, illetve az általa hozott szállítási szabályokban ilyen értelmű rendelkezés nem foglalható. A felek jogosan követelhetik, hogy küldeményeiket minden külön díjfizetés mellőzésével egyenesen a vonatoknál levő mozgóposta kocsiába dobhassák be.

A mozgópostára vonatkozólag nincsen olyan megszorító rendelkezés, hogy azt csak az utazóközönség veheti igénybe. Sőt, a postakincstár ezt a helyet is úgy tekinti, mint a többi gyűjtőhivatalait. A közönség tehát a postakincstártól követelheti, hogy őt szabad közlekedésében ne akadályozzák, ha pedig a vasut a mozgópostakocsi felkeresését megakadályozza, ezért védelmébe vegye és megoltalmazza.

Eddig az volt a szokás, hogy a felek a vasuti terület használatáért megfizették a követelt összeget. Senkinek eszébe sem jutott annak jogszerűségét kétségbe vonni, míg most ez a jogi kérdés felszínre került. Nem kételkedünk, hogy a bíróság visszatárné abban az esetben a perronjegy árát, ha a fél bebizonyítaná, hogy azt csupán a mozgóposta gyűjtőhelyének megközelítése végett volt kénytelen megváltani.

A postakincstár mulasztása kézenfekvő, mert neki kell a gyűjtőhelyeinek hozzáférhetőségéről gondoskodni. A postának dolga ezt az ügyet a vasutal elintézni, vagy a mozgópostai levélfelvételt beszüntetni. Addig, míg ez nem történik meg, a felek postaküldeményükért csak annyit tartoznak fizetni, mint amennyit a kihirdetett postai díjszabás előír. A perronjegy ára többfizetés, amely nem kötelezi a felet; ha pedig a vasut arra a közönséget rákényszeríti, úgy a postakincstár a többlet visszatérítésére köteles.

A „B” táblázatbeliek sérelme.

A szolgálati szabályzatnak kellett volna a vasuti szolgálaton belül jelentkező sérelmeket kiegyenlíteni. Szerkesztőitől bizonyára nem hiányzott a teljes jóakarát, de a következmények mégsem igazolták törekvéseik sikerét. A szolgálati szabályzat megvan, évek óta vele él vasut és vasutas.

A gyakorlat nem ad igazat azoknak, kik a béke megalapozását a szolgálati szabályzattól várták. Tagadhatatlanul a liberális szellem érzik ki soraiból, de nincsen benne élet, mely megelvitene, közelebb hozná az ellentétes érdekeket. A szolgálati szabályzat paragrafusok halmaza; lényege pedig messze távolban van a tulajdonképeni vasuti szolgálatától. Mintha nem is vasutasok, nem a vasuti szolgálatához értők csinálták volna.

Életbeléptetése előtt garmadával léteztek u. n. elintézetlen ügyek. Pragmatika hiányában a személyzet jogos érdekeit hevenyészett rendeletek pótolták. Ezek kiszakítottak egyes sürgős kérdéseket és hol jól, legtöbbször azonban kétségtelenül rosszul intézték el. A személyzet nem volt megelégedve a dolgok állásával, az intézményes szolgálati szabályzat szerkesztése tehát el sem volt odátható.

Az általános óhaj végre meghozta a ma is érvényben levő szolgálati szabályzatot. Nem hiányzott a hálálkodás, az öröm, mert hiszen egy régi kérés nyert meghallgatást. A gyakorlat hamarosan felfedte a szabályzat hiányait. A lelkesedés lelohadt és most évek múltával a közóhaj éppen olyan következetességgel kívánja annak reformját, mint amilyen erővel a szolgálati szabályzatot követelte.

Az általános örömet gyors kiábrándulás követte. Ebben a hirtelen páfördülésében hiába keresnők a vasutasok közmondásos békétlenségét, mert annak forrása a viszonyok félreismeréséből fakad. A vasutasok régtől fogva nyugtalanok; ennek a jelenségnek oka ab-

ban keresendő, hogy a szolgálat különfélesége sohasem volt képes az intéző köröket olyan eljárás követésére bírni, mely összhangban állott volna a különféle szolgálati ágak személyes követelményeire.

Féltételek, vagy helytelenül alkalmazott felfogások mindig összezavarták a lényegét, a személyzet pedig egyik izgalomból a másikba esett. Ezt a zavart kellett volna a szolgálati szabályzatnak megszüntetni, de a következmények azt mutatják, hogy kiegyenlítés helyett még nagyobb lett a diszsonancia.

Különösen a „B” táblázatbeliek ügyével bánt el a szolgálati szabályzat mostohán. Ebbe a kategóriába beleszorította a legellentétesebb foglalkozási ágakat, nem gondolva azzal, hogy az ellenérzés fellobbanásának szabadfolyást fog engedni. A foglalkozási ágak illetén skáláját talán sehol sem találni. A táblázatba beleszorították mindazon kategóriákat, miket csak ilyen önkényes és indokolatlan elcsavarással ki lehet eszneli.

Irodakezelők, mozdonyvezetők, állomási személyzet, kalauzok intelligens gárdájának egy gyékényen kell árulni portás, kocsis, meg a többi szolgazemélyzettel. Nem kell az embernek tulérkékenyennek lennie, ha ez ellen a csoportosítás ellen felháborodással protestál. A tervezők nem ismerték a vasuti szolgálat értelmét, mert ellenesetben megkülönböztették volna az intelligenciát kívánó kategóriákat a többiekétől.

A fogalmak összezavarása belekerült a szolgálati szabályzatba, tehát annak reparálását is a szolgálati szabályzatban belül kell megcsinálni. A kategóriák összevonása azután még más oldalról is érzékenyen sértette a személyzet érdekeit. A lakbér kérdése az egész „B”-táblázatba sorolt személyzetre vonatkozólag egységesen állapított meg. Bizonyos állások fizetésének összege érintkezve a tisztviselői „A”-táblázat szerint megállapított fizetésekkel. Józan felfogással azt kellene feltételezni, hogy azonos fizetések mellett a lakberek is azonosak legyenek.

Végig lapozva a szolgálati szabályzat utvesztőit, ennek ellenkezőjét fogjuk találni. Észszerűleg nem indokolható az ilyen különválasztás, mert lakásról egyaránt kell gondoskodnia úgy az „A”, mint a „B”-táblázati alkalmazottnak. Azután egyforma fizetés mellett egyforma lakásbér is jár.

Ezt az elemi igazságot nem követi a szolgálati szabályzat. Rangbeli különbséget állapít meg és ezt a megállapítást a lakás terére is átveszi. Az okoskodás téves kiindulási pontját nem kell külön is indokolni. Csekélyebb alapfizetéssel kisebb lakáspénz jár; ellenben magasabb fizetéssel a megfelelő magasabb lakbér. Teljesen egyforma fizetés mellett pedig az lenne az igazság, hogy minden kategóriában egyforma lakásbért fizetnének.

A „B”-táblázatbeliek sérelme tehát jogos alapon mozog. Olyan lakást, mely a szabályzat szerint természetbeni lakásul van előírva, lehetlenség kapni. A lakáspénz kérdése nyílt kérdés marad mindaddig, míg azt igazságos alapon meg nem oldják.

Az utazási kedvezmények terén sem találjuk meg a helyes megoldást. A szolgálati szabályzat nincsen tekintettel a képesítéshez kötött állásokkal. Mikor bizonyos beosztásokhoz különleges szakvizsga letételét követeli, ennek fejében méltányos lenne egyébként is elismeréssel lenni. Régi panasza a „B”-táblázatbeli alkalmazottnak, hogy a II-ik kocsiosztály engedélyezésével szűkkeblűen jár el a vasut. A képesítés és szakvizsgát igénylő állások legnagyobb részét teljesen kizárta a II-ik kocsiosztály használatából.

Kis jóakarattal és méltányossággal meg lehetne találni a helyes középutat. A vasut intelligens alkalmazottaival szemben nem állhat a merev „non possumus” álláspontjára. Ezt a szolgálat érdeke követeli, az, hogy a vasut a maga képesítését illő módon kifejezésre is juttassa.

A „B” táblázat függő kérdései idézik elő a személyzet folytonos békétlenségét. Memorandumok és kérvények tömege világítja meg azt a kárt, mit a szolgálati szabályzat intézkedései okoztak. Bármily erős az álláspont, hogy a lefektetett szabályokat bolygatni nem lehet,

nemsokára eljön az idő, mikor a felsőbbbség maga belátja a helyzet tarthatatlanságát.

Az „A”- és „B”-táblázat nem alkalmas a személyzet jogos igényeit kielégíteni. A két véglet közé egy közbeneső táblázatot kell beiktatni, mely felölelné mindazon kategóriákat, melyek nem valók a „B” táblázatba. Ha a vasut bizonyos állások elérésére feltételeket állít fel, nem zárkozhatik el annak beismerése elől sem, hogy ezeket az állásokat a vasut felsőbbrendű érdekeivel egyező külső jelleggel is ruhazza fel.

Banketti szózat.

(Brrr.) A vasutasok is értenek az ünnepléshez. Főleg akkor, mikor valaki hivatalba lép. Ha távozik, feléje sem hederitnek.

Elv: éljen az élő, a többiek ügyét az enterprise takarítsa el. Nemrégben is összeverődtek a vasutasok ünneplési saját elhatározásukból úgy, mint a parancsolat és míg ünnepi lázban égtek már is azon tanakodtak, mikor isznak a következő ünnepelt egészségére.

Az emelkedett kedv nem hiányzott, mivel az ünneplést rendesen rangemelés folytán jut a megtiszteltetéshez. Ez a ragadós betegség átterjed a jelenvoltakra és addig emelkednek, míg szárnyuk — mint Ikaruszé — el nem olvad és vissza nem pottyanak a sülyesztöbe.

Fene mód jó dolguk van a vasutasoknak. Egyrészt a drágaság miatt jajgatnak, másrészt meg banketteznek. Ünnepi lakoma alatt megfeledkeznek a nyomoruságról, ott csak örülnek, éltetnek, beszélnek, hallgatnak.

A hallgatóság gondolkozik, a beszélő-dicsér. Magát, mást szívből, lélekből, muszájból. Most is elhangzott a konvencionális beszéd. Szép volt, beszéd volt. Sokat tudunk és még többet leszünk kénytelenek felejtetni belőle.

A beszédnek az a legérdekesebb része, amit kihagynak, kifelejtene belőle. Az el nem hangzó szónak több értelme van, mint az elmondottaknak. Ez érdekel mindenkit.

Az egész vasutat érdeklő kérdés tapétára került. A munkáskérdés, a jólét a rosszullet és egyebek.

Megtudtuk, hogy a vasuti munkások most jönnek Eldorádó országába. Akinek kevés az egy feleség, az a szomszéd asszonyát is szeretheti. Libacomb mellé a nyakát is megeheti, sőt szabadságot is élvez míg hovára nem teszik.

Most jön a béremelés, stajgerolás képében. Akinek kevés a bére fizessen többlet lakbérért. A vasut áldoz az áldozatok oltárán a vasutasok jólétéért. Ettől lesz szerencsés a boldogtalan és boldog a szerencsétlen.

Az egész vonalon most kezdődik a tisztogatás. Vacuum Cleanerral porszívják az elégedetleneket. A lármásakat olajjal szagtalanítják. A vasut nagytakarítást, nagymosást rendez.

A munkások kezeit szagos glycerines szappannal mossák meg. Tiszta fehérneműt a Waggon Lits fog adni. Hetenkint egyszer gőzfürdőbe mennek, hol párolt rosz-beauf lesz abból, ki nem akar megjavulni.

Az anyag terén is nagy haladás észlelhető. Az anyagigasság szürke teóriája tulhaladott álláspont. Anyagot jól és olcsón veszünk. Csak olyant veszünk át, amit szállítani is akarnak. Átvételből teljesen ki lesz zárva az olyan anyag, mely nem volt a vasutnak szánva.

Mindenütt békeség fog honolni. Külön e célra dresszirozott békegalambok röpködnek majd. Ismertető jelük: szabványozott kékes szín vörös lábköztől, mely repülés alatt áldást osztó jeleket mutat. Ilyen galambok fogják az olajágot szertevinni, az átvételt pedig mindenki elismerni tartozik. Az áldás minden térre ki lesz terjesztve, sőt a gyermekáldás sem képez kivételt.

A destruktív tanok tovaterjedése és meggátolása végett külön egyéni nevelésről gondoskodtak. Kongregacionistáknak a szocialisták, szocialistáknak kongregacionisták tartanak előadást.

Katolikusokat rabbinusok, zsidókat szerzetesek gyóntatnak majd és valamennyire kötelező lesz Mohamed vallása. Egyneűség helyett a kötelező többfeleség tartására vonatkozólag történik intézkedés az egyke rendszer szigorú betartásával.

Aki meghal, az ígéretet tartozik tenni, hogy

feltámadáskor közvetlen feljebbvalója előtt jelentkezik. Elmaradás esetén a külön feyelmi bíróság szabályai mérvadóak.

Husevők vegetáriánusokká válnak, a vegetáriánusokból vérszopó fenevadak lesznek.

Most kezdődik az előadás, az okkázio, a végeladás. Gyermeknek katonák őrmestertől lefelé csak a felét fizetik.

Programm:

Hétfőn: Magabaszállás.

Kedden: Elmélkedés.

Szerdán: Álmélkodás.

Csütörtökön: Báméskodás.

Pénteken: Gondolkodás.

Szombaton: Visszaszivás.

Vasárnapon: Kiábrándulás.

Mindenki fentartott helyet kap. Páholyok a jótékonycélna tekintettel, nem tartatnak fenn. Szinlap megváltása kötelező, olvasása szigorúan tilos.

Ilyen változás történik a vasutnál. Ez nem mese, valóság. Mondták, tehát igaz.

A munka megbecsülésének órája ütött. A munka nemesít, ergo minden munkásból nemes embert csinálnak. Valódit, szabadalmazottat, ki őseit az alfafa alatti idillig vezeti vissza.

Ezt a paradicsomi állapotot varázsolják egyszerű eszközökkel nagyszerűen vissza. Lesz paradicsomkert, alfafa, a többi meg magától jön. De jaj annak az Ádámnak, ki leszakasztja a tiltott fa gyümölcsét. Lángoló palossal ker-

getik ki az édenkertből, hová most jészóval jómagaviseletért beengedték.

Éva okvetetlenkedését csak a paradicsomban engedték meg, itt a kísérlet is szigorúan megtoroltatik. Az alma nem azért terem, hogy éhesek megegyék. Csemegét kosztolás után szokás enni, tehát aki a paradicsomban van, az előbb lakjék jól a feltalaltaktól és azután egyék almát, ha még van étvágya.

Erre jó a bankett, az étetés, az ivás. Fehér asztalnál sokat és nagyokat lehet mondani. Banketten addig beszélnek, míg asztalt nem bontanak. Addig pedig nagy idő és sok alkalom kínálkozik bölcs mondásokra. Ettől lesz az ember okosabb. Néha megárt a sok beszéd, de a márnak is megjön az ideje.

Sajnos, a márnak az ébredés gyorsabban beköszönt, mintsem kívánók. A banketti márn is elpárolog másnapra és minden a régi kerékvágásba kerül.

Pedig jó volna, ha a sok szép szóból legálább a magja maradna meg. A mag elhintve, idővel terebélyes fává növekedhetik meg. Vasuti talajon ugyan a mag maga is kiszárad, mert nem ápolják a csemétét.

A munkások ügye sem fog nagyot lendülni, mert kerekét sok kéz tartja vissza. Ezeket nehéz elhesegetni a keréktől, attól a szerszámtól, mely csak azokat viszi előbbre, kik görcsösen kapaszkodnak beléje. A görcs fájdalmas állapot, ezért nem nyújtja ki odáig a legtöbb ember szívesen a kezét.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Értesítjük tagjainkat, hogy ezentul a hivatalos órákat délelőtt 9—12-ig és délután 2—5-ig tartjuk, mely idő alatt a befizetések teljesíthetők.

Felhívjuk a t. Tagtársakat, hogy küldeményeiknél postatakarékpénztári csekkre tagszámukat feljegyezni sziveskedjenek, hogy ezáltal a küldemények kezelése megkönnyíthessék s a hasonló nevek folytán előállható esetleges tévedések kikerülhetők legyenek.

Értesítjük tagjainkat, hogy egyesületünk és szövetségünk ügyésze, **Dr. Hajós Jenő**, minden kedden délután 2—4 óráig egyesületünk helyiségeiben, más napokon délután 3—6 között, irodájában (VI. Podmaniczky-u. 29.)

Lapunk terjedelmét megnagyobbítván, módunkban áll a kartársak érdekeit érintő közleményeknek a megfelelő formában teret nyitni, felkérjük tehát a t. kartársakat, hogy ezentul akár az összességet, akár az egyes kategóriákat érdeklő értesítéseikkel, vagy közlendőkkel a szerkesztőséget megkeresni sziveskedjenek, amely azokat megfelelő formában közölni illetve felhasználni fogja. Kartársi üdvözlettel

A szerkesztőség.

Családi házak

építése

Dunaharaszti

Dunaharaszti, közvetlen a magyar kir. államvasutak mellett gyönyörű tisztviselőtelep létesült. A dunaharaszti cementárúgyár és építési vállalat saját mézshomok-téglagyárában Dunaharaszti állítja elő az építési anyagot, miáltal az építési költségek a minimálisra redukálódnak. Állami és egyéb oly tisztviselők, akiknek rendes lakbérük van, igen előnyös feltételek mellett juthatnak telekhez és saját családi házhoz. Más foglalkozásuk előre megállapított és részletezett szerződés mellett.

Dunaharaszti igen egészséges szép fekvésű és fejlődésnek indult duna menti község Soroksár mellett. Jelenleg a magyar kir. államvasutak és a budapest-ráckevei helyiérdekű vasutal érhető el.

A fővárosiak 10—15 év óta kedvenc nyaralóhelyüknek ismerik Dunaharaszti, ugyanígy, hogy két-háromszáz fővárosi család nyaranta állandóan fölkeresi.

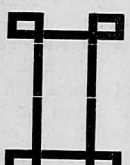
Télen át, vagyis az egész éven keresztül már most is 100—150 intelligens család lakik Dunaharaszti.

A tisztviselőtelepen már gyönyörű családi házak állanak, igaz ékességűl a községnek. Jól teszi mindenki, ha érdeklődéssel fordul a vállalat irodájához, VI. ker., Teréz-körút 10. sz., II. lépcső, I. emelet, vagy a vállalat gyárvezetőségéhez Dunaharaszti, hol a többi részletes föltételek készséggel közöltetnek. A Dunaharaszti Petőfi-telepen 160-250 □-öles parcellák 4-7 K-ért □-ölenként eladó.

Bővebb felvilágosítás a dunaharaszti gyárvezetőségénél vagy Budapest, Baross-tér 17. szám, II. emelet, 18. ajtó alatt is nyerhető.

Új rendszerű hitelnyújtás a vasutas vásárlóközönség részére.

Sem hitel!

!! Pontos !!
kiszolgálás

Mert mindenki készpénzért vásárolhat nálunk akkor is, ha nincs elegendő pénze! Vevőinknek bankhitel áll rendelkezésükre, a számlák összegét a bank fizeti ki, a vevő tehát a banknak tartozik és tartozását ott megállapodás szerint törlesztheti, melyről bővebb felvilágosítással bármikor szívesen szolgálunk.

Teljes menyasszonyi Kelengyék egyszerű és a legszebb kivitelben. — Saját Készítményű férfi- és női fehérneműk, kipróbált legjobb anyagokból. — Vásznak, sifonok és Kanavásznak minden minőségben. — Ruhakelmék, delének, batisztok, zefirek, selymek és mosóárúk nagy választékban. — Asztal- és Kávékészletek 6 és 12 személyes nagyságban. — Törülközők, zsebkendők, törülők és paplanok. — Női-, férfi- és gyermekharisnyák, Keztyűk, Kötények és Kendők.

Sem pénzért!

Szabott árak!

Bodó és Nemes vászon és fehérnemű áruház
Budapest, VII., Baross-tér 19. (A Baross szoborral szemben.)